

LIST PASTERSKI BISKUPA KALISKIEGO NA PIERWSZĄ NIEDZIELĘ ADWENTU 2014

Drodzy Diecezjanie!

Rozpoczynamy Adwent, czas przygotowania do pamiątki pierwszego przyjścia Chrystusa – Bożego Narodzenia, i jednocześnie okres, który wskazuje na powtórne przyjście naszego Zbawiciela na końcu czasów. Mówi o tym usłyszane przed chwilą Słowo Boże, wzywając nas do czujności, abyśmy w każdej chwili byli gotowi na powrót Pana, bo Bóg jest wierny swoim obietnicom.

Pierwsza niedziela Adwentu jest również początkiem Nowego Roku Kościelnego. Jest to kolejny rok duchowego przygotowania do owocnego przeżycia zbliżającej się 1050. rocznicy Chrztu Polski.

1. Program na Nowy Rok Duszpasterski

Rok temu postawiliśmy sobie zadanie, aby zastanowić się nad naszą wiarą w Syna Bożego. Mam nadzieję, że wszyscy jesteśmy wdzięczni za dar poznania Miłości Boga objawionej w Jezusie Chrystusie. Nie jesteśmy dziełem przypadku. Mamy kochającego Ojca w Niebie. Chrystus pokonał śmierć, zmartwychwstał i stał się naszym przewodnikiem w pielgrzymce do Domu Ojca. On jest Głową Kościoła, który jak dobra Matka daje nam wszystko, co jest konieczne na drogę Życia. Tę prawdę pomogło nam zgłębić wyniesienie na ołtarze naszego rodaka – św. Jana Pawła II. Nigdy nie zapominajmy o jego przejmującej prośbie, aby *nie lękać się otworzyć na oścież drzwi Chrystusowi, by pozwolić Mu mówić do człowieka. Tylko On ma słowa życia..., życia wiecznego*. A pierwsze słowa jakie Jezus wypowiedział w Ewangelii według św. Marka brzmią: *Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię* (Mk 1, 15). Właśnie to wezwanie Chrystusa jest hasłem nowego roku duszpasterskiego w Polsce.

To jest kluczowe przesłanie chrześcijaństwa. Każdy człowiek chce być szczęśliwy, chce kochać i być kochanym, marzy o lepszym życiu... i jednocześnie odkrywa w sobie jakąś niemoc, nie potrafi przestać ranić innych, a zwłaszcza najbliższych! Św. Paweł wyraził to tak: „Nie czynię dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę. Nieszczęsny ja człowiek!” (Rz 7, 19.24). W ten sposób stwierdza, że człowiek przy pomocy własnych sił nie jest w stanie wyjść ze swojej sytuacji zniewolenia grzechem, w którym się znalazł, zwiedziony przez szatana. Bóg, który stworzył człowieka z miłości, aby był Jego prawdziwie wolnym dzieckiem, posłał swojego Syna Jednorodzonego, Jezusa Chrystusa, „aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16). On wziął na siebie nasze grzechy, które zaprowadziły Go na Krzyż. Ale Ojciec Go wskrzesił z martwych i uczynił Go naszym Panem! (por. Flp 2, 5-11). Odtąd „w Jego ranach jest nasze uzdrowienie” (Iz 53, 5). Doświadczamy tego w sakramencie pokuty. Być chrześcijaninem, to mieć świadomość, że jest się grzesznikiem, któremu przebaczone, któremu Jezus w zamian za wyznanie grzechów daje nowe, wdzięczne serce, które jest w stanie przebaczać innym i żyć dla innych. Ten, kto doświadcza łaski takiej wiary, potrafi prawdziwie świętować, bo kto umie przebaczać drugiemu, w tym Chrystus prawdziwie zwyciężył śmierć. Czy tak jest wśród nas...,

w naszych rodzinach? Obyśmy w tym Nowym Roku Kościelnym doświadczyli tego, jak wielkim skarbem jest sakrament pokuty i pojednania, dany nam przez Chrystusa!

2. Diecezjalny Kongres Eucharystyczny

W Diecezji Kaliskiej, pragniemy uświadomić sobie, że niezwykle dar nawrócenia, jaki Bóg nam daje w sakramencie spowiedzi, jest jednocześnie zaproszeniem Chrystusa na Jego Ucztę, jaką jest Eucharystia. Jezus stał się *Chlebem życia* (J 6, 35.48), abyśmy uwolnieni z niewoli grzechu, stali się wolni jako synowie i córki Boga, a to jest możliwe tylko wtedy, gdy Jezus żyje w nas. Dlatego trzeba nam ciągle zgłębiać tajemnicę Eucharystii, jak wielkim jest ona darem dla naszego życia. Stąd, moim pragnieniem jest, abyśmy przeżyli w naszej Diecezji Kongres Eucharystyczny. Główne uroczystości będą miały miejsce na przełomie maja i czerwca 2015 roku.

Nawrócenie i *Eucharystia* – to rzeczywistości, które powinny nam towarzyszyć jak najczęściej, bo dziś duch tego świata jest bardziej agresywny niż kiedykolwiek i usiłuje odrywać człowieka wierzącego w Boga od Ducha Ewangelii, co przejawia się w tym, że ludzie coraz częściej zadawalają się tylko zwykłym chlebem i nie potrafią już prawdziwie kochać i świętować. Szczególnie atakowane są chrześcijańskie małżeństwa i rodziny chcące żyć zgodnie z wolą Stwórcy, gdzie mężczyzna i kobieta połączeni sakramentalnym węzłem, stając się jednym ciałem, otwierając się na nowe życie, są obrazem samego Boga, który jest Życiem i Miłością.

3. Rok Życia Konsekrowanego

Dzisiaj, z woli papieża Franciszka w Kościele Powszechnym rozpoczynamy *Rok życia konsekrowanego*.

Siostry zakonne, Ojcowie i Bracia zakonnicy żyją obok nas i między nami. Od setek lat modlitwą, pracą i świadectwem ubogacają życie Kościoła i społeczeństwa. Niewiele o nich słyhać w mediach, a przecież prowadzone przez nich szpitale, domy opieki społecznej, szkoły i przedszkola, różnorakie dzieła charytatywne, służą nam i naszym rodzinom. A czy pamiętamy o zakonach klauzurowych, które modlą się nieustannie i ofiarują swoje życie za nasze zbawienie? Kościół pragnie, aby ten *Rok* stał się dla wspólnot zakonnych nowym impulsem radości z powołania, tak, aby dla świata były dzisiaj wyraźnymi znakami nadziei jako *żywe ikony miłości Boga*. Proszę Was, módlcie się za osoby konsekrowane i o nowe powołania do zakonów, aby nie brakowało tych, którzy gotowi są do całkowitego oddania swojego życia Chrystusowi dla ratowania świata.

4. Światowe Dni Młodzieży

Zwracam się również w szczególny sposób do ludzi młodych w związku ze zbliżającymi się Światowymi Dniami Młodzieży w 2016 roku w Krakowie. Niektórzy z was uczestniczyli już w spotkaniach modlitewnych przy symbolach tych Dni – Krzyżu i ikonie Matki Bożej, które gościliśmy w naszej Diecezji. Mogliście doświadczyć piękna Kościoła jako wspólnoty zgromadzonej razem z Maryją pod Krzyżem Chrystusa, Zbawiciela człowieka. Ten Krzyż jest chwalebny, to znaczy jest znakiem zwycięstwa nad śmiercią.

Dlatego św. Jan Paweł II dał go Wam jak dobry ojciec pragnąc prawdziwie waszego szczęścia. Światowe Dni Młodzieży są zawsze niezwykłym doświadczeniem wyznania wiary w Boga, które zadziwia cały świat. Dlatego zapraszam Was do duchowego przygotowania się do tego wydarzenia oraz do zaangażowania się w wolontariat. Pytajcie o wszystko waszych Duszpasterzy.

Dzisiaj człowiek tak często cierpi niepewny sensu swego życia na tej ziemi. Tak często opanowuje go zwątpienie, które czasem może przerodzić się w rozpacz. Bez Chrystusa, bez Jego Krzyża i Zmartwychwstania, które uobecniają się w każdej Eucharystii, żadne cierpienie na tym świecie nie ma sensu.

Przy tej okazji, z serca dziękuję Wam, Drodzy Diecezjanie, za towarzyszenie mi w mojej chorobie. Dzięki Waszym modlitwom czułem wyjątkową bliskość Chrystusa. To moje doświadczenie, cierpienie tak wielu ludzi, których spotkałem w szpitalu, jeszcze bardziej przynagła mnie, aby gorliwie Wam służyć i na wszelki sposób głosić Jezusa Chrystusa, jedynego Zbawiciela człowieka.

Proszę Świętego Józefa, naszego niezawodnego Patrona, aby wstawiał się za nami u Boga. Na dobre przygotowanie się do Świąt i na cały Nowy Rok Duszpasterski z serca Wam błogosławię. W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Kalisz, dnia 23 listopada 2014 roku,
Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata
L.dz.1700/2014

Edward Janiak
Biskup Kaliski

Zarządzenie

Powyższy list należy odczytać podczas wszystkich Mszy św. w kościołach i kaplicach w niedzielę, 30 listopada 2014 roku.

Zbigniew Cieślak
ks. dr Zbigniew Cieślak
Kancierz Kurii

Andrzej Latoń
ks. dr Andrzej Latoń
Wikariusz Generalny

Kalisz, dnia 24 listopada 2014 roku
L.dz. 1701/2014